

NS kamprop

#223

11 / 2025 (136)

Alfred Kotz

Kommando og lydighet

Ord til Hitlers soldater

Del 9

Folkesamfunn

Du kjenner koloniene av små hager i utkanten av store byer - deltakelse i fedrelandet, gleden over de blomstrende blomstene og veksten av praktiske planter på dette leide jordstykket. Man skulle tro at i det minste her ville et fellesskap, båret av et dypere formål, bli bekreftet. Vi har nesten glemt hvor fattig samfunnet så ut for bare noen få år siden. Det var en høstfest, men den bar ikke alltid fellesskapets ansikt.

Jeg husker slutten på en slik festival. De fargerike lysene ble slukket. En siste latter lød, og så spilte en etternøler, en musiker, ut i den stille natten: "Deutschland über alles! - Hvilket mot!

Otto Skorzeny

Tyskland var blitt i dårlig smak i Tyskland. Rasende menn raste. De følte seg "provosert". Noen toner fra den tyske nasjonalsangen betydde for dem en krigserklæring. Elendighet omgav folket, og elendighet omgav Tyskland. Tyskland sto foran sin dødstime. De tyske hjertene var blitt slukt av de politiske partienes skjevhet. Likheter for alle med et menneskelig ansikt ble forkynt, men en knuste skallen på sin bror! Mennene som stod ved maskinene i løpet av arbeidsdagen, følte ingen glede ved hammernes sving og tannhjulene som dreide. De sang ikke noe annet enn det dype hatets sang.

Disse mennene så ikke på seg selv som maskinens herrer, men snarere som deres tjenere. De var ikke stolte over at det var de som formet det sterke stålet, det var tannhjulene som styrte mennene, for mennene styrte ikke seg selv. De hadde fortapt seg i tanker som fløt over i hat, hat mot det tyske folk og mot maskineriet, som egentlig bare hadde til hensikt å tjene menneskene.

Det tyske livet har forandret seg mye siden den gang! På så kort tid! La oss aldri glemme det, slik at vi ikke synder mot det som har blitt og igjen setter det i fare! Over teknologien står det tyske mennesket. De tyske mennene er imidlertid blitt kamerater. De er herrer over maskinene og føler igjen glede over de glødende knipetangene. De vet nå: De kommanderer herrene, og resultatet av disse kommandoene og maskinenes lydighet tjener ikke bare én forretningsmann, men hele den tyske nasjonen.

For noen år siden trodde man at maskinene - eller utførelsen av en eller annen oppgave - var selskapet. Maskiner alene og arbeid alene er fortsatt ikke selskapet! Bedriften skapes gjennom fellesskapet av ledelse og etterfølgere. Den representerer harmonien mellom ånd, kreativitet og materialer. Klok omtanke og dyktige hender former råmaterialene og skaper produkter som selgeren bringer til markedet. Men bedriften har en sjel, et levende formål som er høyere enn bare å produsere produkter og selge dem for å tjene penger.

Hitler-soldater, dere står nå i bedriftene, enten det er brølet fra motorene som omgir dere eller stillheten på kontoret. Det er opp til dere at ikke bare hjerner og hender skaper, men også skapernes hjerter, at kjærligheten til arbeidet er til stede hos alle, og at arbeidsgleden blir gjort lett. Det handler ikke om en kjedelig ensartethet, men om at alles verdi blir anerkjent. For alle er like viktige. Men ingen skal opptre som viktigere, ellers ødelegger han den andres glede og tro. Daglig leder er viktig. Rengjøringsdamen er også viktig, slik at han har en ren arbeidsplass.

Bedrift etter bedrift, store og små, fabrikker og arbeidsplasser i hjemmet, alle produserer de fellesskapet av kreative tyskere, og enheten av levekår for alle. Denne enheten vokser til det Tyskland som tilhører disse skapende menneskene, der det ikke er plass til mennesker som bare tar. Det vokser inn i det tyske folk. Den enkelte må ikke bare høre om dette. Han må oppleve og forstå det. Han forstår det best gjennom gjerningen. Du, Hitler-soldat, er gjerningen! Du må *leve som et eksempel* på dette fellesskapet for folkekameratene! De som tror at de kan utføre sin oppgave gjennom store ord og skuespill, er ikke Hitlersoldater. Se på deres munn og deres fingre! De knuser det Hitler har bygd opp, de sårer sjelene til dem som vi kjemper for og som vi ikke må miste. Alle tyskere tilhører oss. Det avhenger av hver eneste mann og kvinne.

Ingen av oss tilhører bare seg selv. Vi tilhører også hverandre, men det visste vi bare ikke før. Vi tilhører hverandre på samme måte som den andre tilhører oss. Det hjelper ikke å gjøre motstand og stå til side. Vi hører alle sammen sammen, selv om vi går forbi hverandre tusen ganger på gaten uten å hilse. Vi er bundet av fellesskapet, uansett om vi avviser eller bekrefter det.

Ja, det binder oss sammen selv på den siste reisen. Hvis dette fellesskapet dør, dør folket. Vi bøyer oss ofte for denne tvangen uten å være klar over det. Men det er så synd at vi ikke alltid er oss dette fellesskapet bevisst - lever det, opplever det og bekrefter det med glede.

Tenk på dette: Ville en av oss i det hele tatt fått et glass vann hvis ikke andre folkekamerater hadde bygget rør, andre lagt dem, andre bemannet pumpestasjonen, slik at man bare trenger å vri på et håndtak? Tenker du ved frokosten på at brødet har en lang vei bak seg? At en ukjent folkekamerat vippet jorda og sådde frøet, at man skar hveten og brakte høsten hjem, at man bakte melet til brød? Du kunne ikke gått tørrskodd hjem hvis ikke andre hadde lagt stein på stein for å danne fortauet, og atter andre hadde skapt et dreneringssystem for regnvannet. Hvem har produsert klærne våre, hvem har bygget jernbanesystemet som skal betjene deg? I en folkemengde møter du dem som bygde hjemmet ditt. Du kjenner dem ikke igjen og hilser ikke på dem. Du liker å lese en bok som oppløfter deg og hjelper deg til å utvide perspektivet ditt. Tenker du også på personen som skrev den for deg i lange netter? Eller på håndverkerne som har trykket og bundet den inn? Kan du selv bygge en telefon som du kan bruke med sikkerhet? Hvem ringer du til når du er i nød, til en kjær persons sykeseng? Du tilkaller en lege, en folkekamerat, og så en annen. Alltid og overalt finner du tause vitner som andre skaper for

deg, så mange at du ikke engang kan oppfatte dem. Hele ditt vesen avhenger av dem. Vit at du må opphøre å eksistere hvis dine folkekamerater slutter å skape for deg! Ingen av oss kan trekke seg ut av dette båndet, ikke engang den mest hardnakkede einstøing.

Vi ønsker å gjøre i det minste en beskjeden innsats for å bli bevisst dette båndet, for å bidra med vår kjærlighet og lojalitet, slik at det blir en harmoni mellom hjertene. Ellers blir arbeid og materialer kalde og gledeløse. Så vi står på vårt arbeid og i vårt folk med vår flittighet og vår kjærlighet. Det er ikke lenger vanskelig for oss å praktisere omtanke for andre. Det blir lett for oss å kaste fra oss alt som kan såre andre.

Det tyske folkefellesskapet er noe annet enn realiseringen av de marxistiske drømmene om likhet. Vårt fellesskap er basert på blodets bånd, av folkelig art. Men det er utenkelig at alle individer blir personlige venner. Egenskapene og evnene er gudskjelov forskjellige for alle. En er mer avansert på det intellektuelle området og en annen har dyktige hender. Fiolinisten kan ikke kjøre ølbil, og håndverkeren kan ikke bli senatspresident. Kravene til et yrke øker kravene til utdanning. Intellektuell utdanning krever større midler, som mange må skrape sammen under sult. Det er rettferdig at en dommer får større lønn enn sin maskinskriver, for han hadde ingen inntekt i lang tid mens maskinskriveren allerede hadde det. Generaldirektøren må - han må - kle seg annerledes enn sin kontorist. Han må - han må - kunne være med i en kulturkrets som svarer til hans intellektuelle nivå.

Det skader ikke folkefellesskapet om man går i smoking til en formell anledning, hvis reglementet ikke krever uniform. Det forstyrrer derimot folkefellesskapet hvis vi kritiserer folkekameraten i smoking. Det undergraver det folkelige fellesskapet hvis vi kritiserer og misunner personen med høyere lønn. Vi bør anstrenge oss mer for å se nærmere på og forstå den andre, for han har også sine bekymringer. Det ligger i våre hender å lære gutten vår flittighet og ambisjoner, slik at han blir dyktig og kan tjene mer.

Nei, forskjellene i rang, klasse og intellektuelle interesser er ikke til hinder for folkefellesskapet; de er nødvendigheter. Det som er konstruktivt og det som må deles, er klarheten i holdning og karakter og forståelsen for den andre, stoltheten hos hver mann og kvinne over å være medlem av den tyske enheten. Arbeid foredler, hvis det er ærlig. Derfor er det galt av noen å si: "Jeg er 'bare' en arbeider!" Han nedverdiger seg selv. I folkefellesskapet finnes det ikke noe "bare". Hvis en rettenkende gaterydder utfører sitt arbeid trofast og samvittighetsfullt, utfører han en edel tjeneste for nasjonen. Denne

mannen står uendelig mye høyere enn en eller annen dignitær med karakter av en skurk gjør.

Dette skal imidlertid ikke være til hinder for verken smoking eller murerforkle. Hver enkelt folkekamerats hjerte skal være varmt for den andre. Alt annet følger naturlig. Da er det ingen som sulter eller fryser uten egen skyld, mens andre lever i luksus uten å ha gjort seg fortjent til det.

Hitler-menn, vi vokste fra vår dannelse - og gjennom våre oppgaver - inn i folkefellesskapet. Det er opp til oss å forme dette fellesskapet og å forankre dets fundament, nemlig rettferdigheten, på en uforgjengelig måte. Slik vi er, slik vil de andre være. Vi må alle oppfylle det høyeste formål, å tjene Tyskland med all vår styrke. Det avhenger av tjeneste alene. Å tjene er bare et middel for å nå målet. Målet er imidlertid å tjene folk og fedreland. Det er slik vi oppfatter det tyske folkefellesskapet. Det er slik vi oppfatter Tyskland. Det er opp til oss å sørge for at folk aldri mer forbanner fordi en trompetist spiller: "Deutschland über alles!"

Lager - Plikt - Fedreland

De fleste tyskere har gått gjennom soldatskolene. Det er overflødig å komme med betraktninger om den ytre holdning. Hver og en av oss, ja, til og med hvert eneste tyske barn vet at en soldat går oppreist. Alle vet at en rettskaffen mann med karakter setter foten fast på jorden, i motsetning til dem som går lett. For oss er den tyske mannens selvsikre fremtoning naturlig. Denne holdning, som vi særlig forventer av ledere, er ikke noe annet enn uttrykk for en indre modenhet.

Utdanning mot denne modenheten er viktig. Men den er ikke alene avgjørende. Det må nemlig allerede være noe til stede, som oppdragelsen kan bygge videre på og som det kan formes en viss form ut fra, slik at holdning og handling samsvarer. Forutsetningen er moralloven i oss, ansvarsfølelsen og pliktbegrepet.

Hvis disse verdiene ikke finnes i oss, er vår tilsynelatende gode ytre fremtoning ikke annet enn et kostyme eller en maske. En utvist, fin tilbakeholdenhet må skilles fra hulhet ved at avstanden til det trivielle ikke bare opprettholdes, men at den opprettholdes for å beskytte det som er viktig.

Pliktbegrepet blir ofte misbrukt. Vi overrasker ofte oss selv ved at vi forteller oss selv - la oss innrømme det åpent - at vi unngår en plikt, ved at vi

barrikaderer oss bak pliktbegrepet. Det hender i livet at vi av og til er slitne, at vi er irriterte, skuffet eller til og med forbitret. Da hører vi det billige uttrykket: "Jeg gjør min plikt, og alt annet er meg likegyldig. La dem gjøre hva de vil! Jeg skal ikke bry meg om noe annet!"

Den som sier det, har nådd det punktet der pliktglemselen begynner. "Alt annet betyr ikke noe for meg!" Kapitulasjon? "Jeg vil ikke bry meg om noe annet!" Tjenestevegring, feighet, desertering? Ikke gi etter, kamerater! Har du kanskje selv forårsaket din forverring? Har du kanskje med rette blitt ført tilbake til grensene for din evne? Er "den andre" kanskje i virkeligheten bedre enn deg? Forsøker du kanskje hardnakket å løpe med hodet først gjennom en murvegg uten å ta hensyn til hva du knuser? Eller mangler du innsikt og gjør en muldvarpeskog til et fjell? Har du gjort deg fortjent til det du har fått, og er holdningen din urettferdig?

La oss imidlertid anta at den andre siden faktisk ga grunn til din bitterhet. Var sjefen i dårlig humør? Da trekker vi naturligvis på skuldrene og går vår vei. Gikk du glipp av en forfremmelse? Ikke noe mer? Har de små tingene i hverdagen gjort deg sliten? Har du blitt utslitt av andre menneskers sjalusi og ondskap? Du var den svakere, selv om du trodde du var den bedre. Har mennesker du trodde på, skuffet deg? Det er absolutt ille. Men er helheten ansvarlig for enkeltmenneskers svikt? Se i stedet på de gode menneskene rundt deg, som du selv ikke bør skuffe! Du lar de anstendige og rettskafne menneskene i stikken, hvis du "ikke bryr deg om noe annet". Vi elsker Tyskland akkurat slik det er. Det betyr ikke at vi stilltiende aksepterer feil som dukker opp. Vi ønsker å være til hjelp for alle de gode mennesker, men å bekjempe det mindreverdige hvor vi enn møter det. Motsetningene er en naturlov. Til lyset hører skyggen; til det positive hører det negative. Det store og det ynkelige ligger tett sammen. Selv på høydepunktene i menneskelivets uttrykk, for eksempel i kampen mellom liv og død, står det høye og det lave skulder ved skulder. Den ene står med et klart og rent hjerte foran evigheten, og rett ved siden av ham står en annen og griper etter de falnes eiendeler. Vi ser med stolthet på de heroiske skikkelsene i tysk historie, men vi overser ikke at de var omgitt av forræderi og nedrighet. Hvor mye storhet har ikke det nye Tyskland skapt på så kort tid gjennom trofaste hjerter og ærbare, flittige hender, men hvor mye smålighet og elendighet måtte ikke feies bort først!

Vårt blikk er rettet mot alt det store som ikke har noe med spytt og polering å gjøre, men som rett og slett representerer essensen av alt det vakre, edle,

robuste og sunne. Ved siden av det finnes det lille og stygge. Det vokser nedover og kryper oppover mot høydene, men det kan bare leve i skyggen av det store. La deg ikke villedes av denne litenheten! Den ønsker å fremstå som stor. Impertinens blandet med kløkt, manøvreringsevne og tilpasning kan lett fremstå som ekte prestasjoner og virkelige verdier.

Du har valget mellom å bekrefte den ene eller den andre siden. Det finnes ingen halvveis her. Hvis du bekrefter det lille, det egoistiske, kretsen av opportunister, så forblir du der. Hvis du derimot velger de ekte tyske menns side, da, kamerat, må du aldri desertere. Vi forstår din bitterhet, for vi føler den også. Vi ser at du snubler, men vi vil ikke la deg falle. Vi fører deg tilbake til ditt ståsted.

Hva er "plikt"? Hva er "den andre"? I henhold til konseptet til den personen som egentlig bare ønsker å gjøre "jobben sin" og ikke "den andre", vil plikt bare være en tvang, som for eksempel å utføre en pålagt oppgave. Hvis noe kreves, ligger det noe i bakgrunnen som begynner med tvang. Den typen "plikt" er bare å bøye seg for makt. Hvis vi tvinges til en handling gjennom trusler om reguleringer, blir vår handling en tvang som er påført oss utenfra. Med plikt forstår vi imidlertid noe helt annet. Vi vil noe innenfra; vi drives av et moralsk krav: vår kjærlighet, vår overbevisning, vår livsbejaelse og vår fellesskapsfølelse. Disse kreftene kan bli så sterke i oss at de blir en tvang for oss, men det er ikke noe annet enn den fineste plikt fra hjertet. Da må vi gjøre noe som vi ønsker å gjøre.

Her viser det seg en høy oppgave for alle ledere, nemlig å ta vare på de underordnedes sjel, slik at de svarer på den harde tvangen som blir lagt på dem utenfra med sin lyst, sin innsikt og sin glede. Lederens lederegenskaper avgjør om andre mottar tvangen med bitterhet, eller om den blir oppmuntret av erkjennelsen av at hans arbeid er et resultat av hans intellektuelle evner eller hans hånds dyktighet. Frivillighet er født av den samme tvangen; vilje og lydighet er sammen grunnlaget for et ekte fellesskap. De må vise seg overalt hvor tyske mennesker står sammen. Bak helheten står igjen en tvang, en stor, skjebnebestemt, ubarmhjertig tvang, rettet mot eksistens eller ikke-eksistens, som vi som fellesskap bare behersker hvis hver av dets deler behersker den lille verden av sin egen tvang.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Seitlang haben sich die Legionen der Wehrmacht an 8. Mai 1945 an der internationalen heiligen Feiern... (text continues)

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

Alle Nationalsozialisten sind wackere... (text continues)

Das Verbot... (text continues)

Ob "Lüge" oder "Dämon", als in... (text continues)

Hitler Adolf
Gerhard Lueck

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1885 19 June 2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related. Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind... (text continues)

Das Hitler
Gerhard Lueck

the NEW ORDER

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe... (text continues)

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

Das Hitler
Gerhard Lueck

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonalsosialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

Abonnementsskjema

Abonnement på *NS KAMPFRUF* for de neste tolv utgavene. 30,00 Euro eller US \$ 30,00. (Vennligst spesifiser hvilken språkutgave du ønsker!)

Donasjon - *DIN støtte gjør vårt arbeid mulig!*

Name _____

Gate _____

By _____ Postnummer _____

Land _____

(Valgfritt) E-postadresse/telefon _____

Post til: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA
(Eller utelat "NSDAP/AO").